

at mange, navnlig mindre Haandværkere, jeg mener ikke de mindste, men Mellemklassen af Næringsdrivende, saavel som af Handlende, i Reglen blive beskattede for lavt, men jeg troer ogsaa, at dette Forhold efterhaanden bliver afhjulpet, og at det vil blive afhjulpet meget mere, naar man, som jeg strax kommer til at omtale, vilde gjøre mere for at fremme Selvangivelse. Jeg troer, at det Resultat, man er kommen til her i Kjøbenhavn, 20 Millioners Indtægt, nedsat til 18 Millioners Skatteindtægt, ikke er meget urigtigt, og jeg troer, at man maa være meget glad, naar man paa andre Steder i Landet kan komme ligesaa vidt, og at man saa meget snart vil komme til et fuldkomment tilfredsstillende Resultat. Endnu er der et Punkt, som for mig er meget vigtigt, det er at fremme Selvangivelse. Dette er sket noget allerede efter Forslaget i den Betænkning, jeg tidligere har omtalt, og det er ogsaa sket i denne Lov derved, at Nedsættelse ikke er givet, uden hvor Selvangivelse her været brugt, naar Skatten ikke er meget for høit ansat, saavidt jeg erindrer 25 pCt.; men der er et Moment, som er blevet berørt af et æret Medlem i Landsthinget. Han har stillet et Indbringningsforslag, men det er ikke behandlet grundigt derinde i det andet Thing, og han har selv ikke fremhævet det med en saadan Styrke og lagt en saadan Vægt paa det, at det er kommet til videre Forhandling; men det er for mig et af de allervæsentligste Punkter i Indkomsskateloven, og der har ogsaa været stillet Forslag derom, da vi havde Kjøbenhavns Besættning for i Vorgerrepræsentationen, og da der var nedsat Udvalg om en Lov om en Revision af denne Skat. Dette for mig meget væsentlige Punkt er Offentligheden. Det er en overordentlig mærkværdig Inconseqvents i denne Lov, at man meget bestemt paalægger Tausshed og Discretion med Hensyn til, hvorledes man er kommen til Kundskab om de enkelte Formuesforhold; men hvad hjælper dette, naar hele Formuesforholdet foreligger offentlig til Eftersyn for at paakalde de onde Lidensskaber, Misundelse, Spioneringssystemet, for derved at komme til en bedre Skat; thi det er ikke Andet end et Spioneringssystem, at man vil lade den Cne Klage over ven Anden. Denne mærkværdige

Inconseqvents er, som sagt, tilstede; man paalægger Vedkommende streng Tausshed, de maae ikke paa nogen Maade lade komme til offentlig Kundskab, hvad de have faaet at vide i de enkelte Forhandlinger med Skattehyderne; men den Enkeltes hele Skatteydelse skal fremlægges offentlig. Jeg vil gaae tilbage i Tiden, og jeg finder da en Forordning, hvis Datum jeg ikke kan huske i Diebliffet, om en tidligere Indkomsskat; men den Gang var man saa bange for Offentlighed, at det blev befalet, at de Bøger, der vare brugte ved Skatteforhandlingerne fra den Tid, skulde brændes. Vi ere jo imidlertid gaaede frem siden den Tid og kunne taale meget mere Offentlighed; men med Hensyn til alle vore private Formuesforhold ynde vi ikke Offentlighed, og jeg veed baade om mig selv og om Mange af min Stand, at vi gjerne vilde bruge Selvangivelse, hvilket jo vilde være en meget væsentlig Hjælp for Skattecommissionen til ogsaa at bedømme andre lignende Forhold; men vi vilde ikke gaae ind paa at gjøre det nu, naar Sagen skal fremlægges offentlig. Hvem vil fortælle sin Forretnings Omfang, naar han kan lade det være? Det forekommer mig indlysende, at Rigen vil gjøre det; men det glæder mig at have fundet ved denne værdifulde Behandling i 1850—51 og 1851—52, at man fuldstændigt har følt den store Betænknelighed og den store Banfærlighed, der var derved. Da Lovforslaget fremkom fra Finansministeren, det nuværende ærede Medlem for Aalborg (Spønne), saa indeholdtes der deri den samme Offentlighed som i denne Lov; men det spillede allerede ved 1ste Behandling en meget væsentlig Rolle, at det vilde være uheldigt og gjøre Skatten mindre yndet og være Skyld i, at man ikke fik rigtige Ansættelser, og Udvalgets Betænkning, hvori disse Udtryk findes, er fremkommen uden nogensomhelst Mindretalsudtalelse. Hele Udvalget havde foreslaaet, at, naar Skatteansættelsen var færdig, saa skulde en Afkrift af Protocollen sendes til Øvrigheden; men der var ikke Tale om Offentliggjørelse. Man har troet, at det Ødsle ved Skatten, den Modstand, den fik, virkede meget skadeligere end de enkelte, maaskee gode Ansættelser, som man fik ud ved, hvad jeg kalder Spi-